

[Tom Behnke]

sidste år, havde således en behandlingstid på ca. 2 år, og den yngste af sagerne, dvs. den hurtigst behandlede, havde en sagsbehandlingstid hos selveste ombudsmanden på 13 måneder!

I tamilsagen var ombudsmanden igen ude med riven, selv om han ikke har orden i eget hus. Vi kan konstatere, at der i tamilsagen var en kritik af Direktoratet for Udlændinge og Justitsministeriet over behandlingstider på mellem 7 og 16 måneder, og samtidig kan vi konstatere, at i ombudsmandsinstitutionen er man altså helt oppe på 2 år i sagsbehandlingstid for en enkelt sag.

I forbindelse med ombudsmandens beretning for 1990 og de sager, det har taget mellem 13 måneder og 2 år at behandle i ombudsmandsinstitutionen, har Fremskridtspartiet også fundet, at det burde overvejes, om der i de foreliggende 7 sager er tale om en kvalificeret forsinkelse i ombudsmandsinstitutionen eller almindeligt sløseri. Ombudsmandens undskyldning til Retsudvalget for den lange sagsbehandling af de 7 klagesager vedrørende udlændinges ophold i Danmark er faktisk mere ukvalificeret end de undskyldninger, der kom fra Direktoratet for Udlændinge og fra Justitsministeriet for så vidt angår tamilsagen. På dette sted er det nok værd at erindre to gode gamle ordsprog. Det ene lyder: »Man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i et glas-hus.« Og det andet lyder: »Man skal feje for egen dør, før man fejer for andres.«

Det forekommer ligeledes besynderligt, at ombudsmanden rejser land og rige rundt for at undervise i inhabilitetsregler i forbindelse med forvaltningsloven, når han selv er adskillige måneder om at finde ud af inhabilitet i sit eget hus. Desuden er reglerne for inhabilitet vedrørende ombudsmanden jo utrolig magre i forhold til de regler, der gælder for andre offentlige forvaltninger.

Da man den 25. februar 1953 førstebehandlede forslaget til lov om Rigsdagens Ombudsmand, udtalte Julius Bomholt følgende, jf. Folketingstidende sp. 2566:

»For en ordning som den her foreslåede vil meget afhænge af, hvem der vælges til ombudsmand, ja, man kan sige, at ordningen står og falder med personen. Han skal findes inden for kredsen af de højest ansete jurister, han skal i henhold til § 2 have den juridiske uddannelse. Men det er naturligvis den mindste side

af sagen. Spørgsmålet er, hvor meget den pågældende som personlighed rager op over juraen. Her kræves ikke blot en omfattende og alsidig viden, men ro og klarhed i overblikket, kendskab til mennesker, evne til kontakt med mennesker, en fin og fast karakter, som ikke på noget punkt kan udsættes for berettiget angreb; der kræves et menneske, som rummer i sig en myndighed, der gør sig gældende uden ydre virkemidler, et menneske, der tåler den høje placering uden at rokkes en tomme i sit væsen. Der kræves først og fremmest en stor og ægte demokrat; hvor findes han?«

Under samme førstebehandling udtalte Bertel Dahlgaard bl.a., at det drejede sig om »en mand, til hvis retsindighed og upartiskhed tilliden er så grundmuret, at han har autoritet både over for administrationen, lovgivningsmagten og befolkningen.«

Fremskridtspartiet mener ikke, at denne upartiskhed er til stede hos den nuværende ombudsmand, og derfor er tilliden til den nuværende ombudsmand heller ikke til stede, og det samme gælder den beretning, der er afgivet for 1990.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Samfundstjeneste m.v.).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 30/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Det er nu 9 år siden, at der på initiativ af den